

skal jeg ikke opholde mig. Vi have ofte i den Egn, hvor jeg bor, haft Kantonnementsøvelser, og jeg kan sige, at man her som alle Vegne modtog Soldaterne saa godt, som vi kunde. Jeg maa dog her tilføje, at derved skal ikke være forstaaet, at vi ere komne til at hylde Militærvæsenet, som der bliver raabt paa. Det tror jeg ingenlunde. Men de menige, som ere nødte til at gaa til Kantonnementsøvelser her, og altsaa ligge omkring paa Gaardene, skulle ikke lide derunder, og derfor have vi redt for dem, saa godt som vi kunde. Men naar der bliver kastet saa mange Folk ind de forskellige Steder, saaledes som der blev hos os, nemlig 4—5 Mand pr. Td. Hartkorn, og man saa faar Officerer og Underofficerer, altsaa paa en Maade en Tredeling af Mandskabet, er det meget vanskeligt at gøre noget. Vi have ikke saa sjældent Indkvartering, men det er mere paa Gennemrejse; i saa Tilfælde faa vi ikke saa mange Mand, og saa er det ikke nogen Byrde; men naar vi faa saa mange som ved Kantonnementsøvelserne, bliver det virkelig en Byrde, og det en slem Byrde. I det Sogn, hvor jeg bor, blev der indkvarteret dobbelt saa mange Soldater, som der er Beboere i Sognet, og det var ikke saa lille et Kontingent, men da det saa hed, at vi skulde have udleveret Forplejning til dem, hændte det, at Soldaterne kom først, og at Forplejningen først kom, efter at Soldaterne vare ankomne, og det ikke fordi de vare komne for tidligt, tvært imod, de vare først komne hen imod Kl. 6 eller deromkring. Nu havde de fleste vel nok belavet sig paa at skaffe Mad til dem og havde vel endogsaa Maden parat, men jeg ved ogsaa Steder, hvor det ikke var Tilfældet. Jeg vil derfor henstille, at det fremtidig bliver ordnet saaledes, naar det hedder, at der skal være Indkvartering uden Bispising, at Naturalierne udleveres i rette Tid, altsaa før Mandskabet kommer. Det ærede Medlem for Maribo (Reventlow) talte om Jærnbannerne, og jeg giver ham fuldstændig Ret i, at det ser ud til, at vi mere køre for Udlændinge end for Landets egne Børn. Han fremdrog et Forhold nede fra Gedser; jeg skal tillade mig at fremdrage nogle enkelte nede fra Vestbanen, som jeg jo ser mest til. Det er jo saaledes, at om Morgenen og om Aftenen gaa der to Eksprestog fra Kjøbenhavn til Korsør lige efter hinanden; vi kalde dernede det ene Fynstoget, det andet Jyllandstoget. Naar man nu bor der og ved, at Togene holde ved Slagelse og Roskilde og ved, at andre lignende Tog

holde selv ved Køge og Jyderup, kan man ikke frigøre sig for den Tanke: hvorfor køre de Tog forbi Sorø og Ringsted, der jo dog ogsaa ere store Stationer, som kunne gøre Krav paa, at der blev holdt ved dem, om end ikke af begge, saa dog af det ene Tog? Der gaar jo nemlig et Tog Kl. 8⁰⁰ og et Kl. 9⁰⁰ fra Kjøbenhavn; hvorfor kan saa ikke det ene holde ved de to Stationer, da de jo dog holde baade ved Roskilde og Slagelse og alle andre Stationer, de passere. Det er det samme Forhold, som kommer frem med de Tog, der gaa fra Korsør til Kjøbenhavn, de køre ogsaa straks efter hinanden, men køre forbi; hvis et af dem kunde komme til at holde ved disse Stationer, vilde det blive paa-skønnet i høj Grad, og jeg tror, det vil faa mange Passagerer fra de to Stationer.

Jeg kunde endelig ogsaa have Lyst til at sige et Par Ord om vore Skatter; det viser sig nu mere og mere, hvor uretfærdige de ere, og hvor haardt de trykke os. Vi have jo først de direkte Skatter, som vi ude paa Landet desværre kende alt for godt til; men Skattelovene, som foreligge, ville jo lette dem noget, og jeg haaber derfor ogsaa, at Skattelovene om Skatteoverførelse til Kommunerne kunne blive gennemførte i Aar. Men hvad der trykker os særlig haardt, er i Virkeligheden de indirekte Skatter, Toldskatten; det er de Skatter, som især trykke os paa Landet, fordi vi der forbruge mere af det, der skal fortoldes; det er jo saaledes, at Bondestanden, som vi til daglig kalde den, har sine Folk og Arbejdere i Kost, og derved kommer til at bruge mere end Befolkningen i Byerne og derfor ogsaa kommer til at betale mere i Told. Fabrikarbejderne og andre Arbejdere i Byen maa selv betale deres Told, og Fabrikherren har altsaa intet at gøre dermed; som Følge deraf og i Ly af Beskyttelsestolden er saa manges Industri vokset op her i Landet, som egentlig slet ikke har Rod her i Landet. Naar man hører, at Tolden i de sidste 15 Aar er stegen med 16—17 Millioner, sidste Aar endog med 3 Millioner Kr., kommer man til at tænke paa, om der ikke kunne gøres noget for at lette denne Byrde. Det er vanskeligt at forstaa, hvorfor man vil have flere Skatter for at kompensere en eventuel Nedgang; jeg mener, at naar Statskassen et Aar faar 3 Millioner Kr. mere ind ved Toldskatter end det foregaaende Aar, er der noget at slaa af paa, der kunde nok undværes nogen Indtægt. De danske Landbrugere faa jo Skyld for at være de dygtigste, der eksistere, og det er vel nok